

ІНФОРМАЦІЙНИЙ
БЮЛЕТЕНЬ ВІКАРІАТУ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
УКРАЇНИ В США,
Австралії, Канаді та
Японії

Vicariate of the Orthodox Church of Ukraine in the USA,
Australia, Canada and Japan

300 East Army Trail Road, Bloomingdale, IL 60108
His Beatitude Epiphaniy Metropolitan of Kyiv and all Ukraine

Secretary of the Vicariate - Rev. Victor Poliarny - Tel: (630) 217-5524
E-Mail: vrevpoliarny@aol.com

*“Любити Бога і любити Батьківщину – це є найбільша чеснота.
Служити Українській Церкві і Батьківщині – це є найбільший обов’язок.”*

Митрополит Василь Липківський

**ПРОПОВІДЬ ВИГОЛОШЕНА,
ПРОТ. ВІКТОРОМ
ПОЛЯРНИМ, У КАТЕДРІ
СВЯТОГО АНДРІЯ ПОМІСНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ,
БЛУМІНГДЕЙЛ, США**

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Христос серед нас!

Дорогі брати і сестри!

Ісус Христос у сьогодняшній Святій Єванглії навчає нас, що: «Шукайте ж спершу Царства Божого та правди Його, а все додастися вам».

Ісус Христос не забороняє нам турбуватися про земні блага, але на перше місце Господь Бог ставить духовні цінності, тобто Царство Боже.

І чому ж ми повинні дбати про духовні цінності?

Тому, що вони не змінні й ведуть людину до блаженства.

Духовні цінності опреділяють наше місце у вічності. У земному житті духовні цінності мають першорядну перевагу, тому що вони визначають сенс нашого життя.

Наша Свята Українська Православна Церква вчить нас, що Бог це є любов, радість, мир і джерело всякої потіхи.

І тільки та людина, що наближається до Бога, може насолоджуватися правдивою радістю, заспокоєнням та блаженством.

Що Христос робив на землі Свою властю, те доручив нашій Святій Церкві робити в Ім'я Його.

Коли запитали Ісуса, яка є найбільша зоповідь, то Христос відповів, що полюби Господа Бога Твого всім серцем і всією душою, а ближнього свого як самого себе.

Але в церковному житті повстали всяки заборони, відлучення, позбавлення сану, владолюбства, позбавлення Божої благодаті, видумані закони.

Коли ми пильно переглянемо Святу Єванглію, з початку до кінця, то ми упевнимо себе, що Ісус Христос зціляв і ніколи не наводив хворости, Ісус Христос прощав грішникам і на нікого не накладав якоєсь клятви чи заборони.

«Отче Святий! Збережи їх в Ім'я Твоє, тих, кого Ти дав Мені, щоб вони були єдине, як і Ми. Коли Я був з ними в світі, Я зберігаю їх в Ім'я Твоє; тих, яких Ти дав Мені, Я зберіг, і ніхто з них не загинув...» говорить Євангелист Іоан, глава 17, стихи 11-12.

І саме в цьому полягає найбільша духовна сила, найбільша влада Ісуса Христа, що Він усім давав життя й нікого не відкидав до загибелі, всім прощав гріхи і ні на кого накладав заборони.

Сьогодні, керівники про-московських церков та їхні прихильники намагаються позбавити вічного життя побожний український народ, коли заперечують приєднання Помісної Української Православної Церкви до всесвітнього Православ'я.

Під їхнім присудом та присудом їхніх прибічників хочуть вплинути на Всесвітнє Православ'я про не визнання надання Автокефалії Помісній Українській Православній Церкві.

Все це робиться, щоб український народ продовжував схиляти свої голови під їхнє панування.

Ці недруги Помісної Української

Православної Церкви закликають нас до якогось покаяння та щоб ми полюбили мачуху краще за свою рідну матір, щоб ми полюбили чужого предстоятеля церкви більше ніж свого рідного Предстоятеля Церкви в Золотоверхому Києві, щоб ми полюбили чужий народ замість свого рідного, вони хочуть щоб ми потоптали своє рідне і обняли нам немиле та чуже.

Один з архипастерів нашої Святої Церкви сказав: «*Те, що ми любимо свій народ не означає, що ми маємо ворогувати з іншими народами. І коли ми хочемо, щоб в Україні була єдина Помісна Церква, то це не означає, що ми виступаємо проти інших Помісних Церков. Ми тільки хочемо, щоб і наш народ, як інші православні народи, мав єдину Помісну Церкву.*

І для чого нам потрібна – єдина Помісна Українська Православна Церква?

Насамперед Єдина Церква потрібна для зміцнення української держави. Бо розділене православ'я розриває на частини наше суспільство. А єдина Церква об'єднає все суспільство в одне ціле. Також Єдина Церква потрібна для того, щоб відроджувати духовність українського народу, а не витрачати свої сили у боротьбі між українцями.

Бо цією боротьбою користаються сили зла, які відвертають людей від істини, від Бога і від Церкви і схиляють їх до грішного життя. Для цього нам потрібна єдина Помісна Українська Православна Церква.

Єдина Помісна Церква потрібна нам для того, щоб вона вела нас до вічного життя, вела нас до Царства Небесного.

Земне життя рано чи пізно припиниться, до кожного з нас прийде смерть. Але

наша душа безсмертна!

І коли ми помремо, наша душа не перетвориться у небуття. Душа завжди буде існувати, але як вона буде існувати? Бо є вічне блаженне життя, і є вічне страждання життя.

І щоб ми не попали у вічність повну страждань, нам потрібна Свята Церква, яка очищає від гріхів, наставляє нас на вірний шлях, веде нас до блаженної вічності.

Єдина Помісна Українська Православна Церква закликає нас думати про наше спасіння, навчає нас виконувати заповіді Божі, навчає нас поширювати взаємне братолюбіє і справжній духовний мир.

У досягненні цієї мети ми повинні покладати надію на Бога, не на свій розум, не на свою волю, не на свої сили, а потрібно покладати надію на Бога.

Бог краще знає, як привести до єдності українське православ'я, а у нас на це не вистачає розуму, а у Бога досить, бо Він премудрий. Бог влаштує все у світі, Бог засуджує зло і нагороджує добро.

Але, дорогі брати і сестри, покладаючи надію на Бога ми не сміємо бути бездіяльними. Ми повинні робити все, що від нас залежить, для того, щоб зміцнювати Єдину Помісну Українську Православну Церкву.

І нехай допоможе нам Господь наш Ісус Христос, бо Він сказав, а слова Його правдиві - Я з вами у всі дні до кінця віку.

Отже ми будемо шукати спершу Царства Божого та правди Його, а все інше додасться нам. І наша Свята Церква вчить нас про духовне і вічне життя.

Ця наука духовної досконалості започаткована ще в Старому Заповіті, а

введена й затвердженна в Новому Заповіті Самим Господом Ісусом Христом. Багато з цього вчення ми можемо використати для себе й для інших, чи то живих, чи мертвих.

Ця істина дає нам нагоду виконати обов'язок вдячності як у родиннім, так і в народнім відношенні і ми зобов'язані висловити вдячність і любов тим, що вже відійшли від нас. Число наших мучеників за правду, за нашу Святу Українську Православну Церкву, таке велике, що всіх імен ми й не знаємо – митрополитів, єпископів, священиків та вірних, і всіх, що віддали життя за нашу Державу, за свою вірність Своїй Рідній Церкві і всьому українському народові.

Нехай же Господь наш Ісус Христос прийме їх усіх, мучеників-героїв наших, у Царство Небесне, бо вони цього заслужили! А ми, що живемо в Богом благословенній країні американській, ставаймо дружньо в лави працівників українського народу, кожний і кожна з нас в міру своїх можливостей і знань!

«Маємо обдарування, дані нам благодаттю, не всі однакові, - каже Святий Апостол Павло, - тому будьмо в роботі не лініві, духом горючі, Господеві послужливі!»

Будьмо добрими членами нашої Рідної Церкви та Української Нації, бо ми одне тіло, одне серце, одна душа!

Нехай наша праця йде на користь нашої Рідної Церкви і на користь нашої Матері України. Нехай ці дві мети будуть з'єднані в одно, спрямовані на спільну ціль – довершення нашої Незалежності під знаком Хреста і Тризуба!

Нехай линуть наші ширі молитви до Христа-Спасителя, до Його Пресвятої Матері, до всіх Святих землі української,

за добробут наших храмів і нашого народу, нашої Соборної, Самостійної Матері-України!

Будьмо, дорогі брати і сестри, в наших молитвах ревними, в горі терпеливими, а в надії веселими.

Благословення Господнє на вас, Того благодаттю і чоловіколюбством завжди, нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас!

ПРЕДСТАВНИКИ ВІКАРІАТУ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В США, АВСТРАЛІЇ, КАНАДІ ТА ЯПОНІЇ ПРОВЕЛИ «ZOOM» ЗУСТРІЧ З ВИСОКОДОСТОЙНИМ ПОСЛОМ УКРАЇНИ В США ОКСАНОЮ МАРКАРОВОЮ

22-го червня 2021 року Секретар Вікаріату прот. Віктор Полярний і член Єпископської Ради Вікаріату і Голова Громади Святого Апостола Андрія Первозваного Іван Яресько провели «on line ZOOM» конференцію з послом України в США Високодостойною Оксаною Маркаровою, вітаючи пані Оксану з призначенням на посаду Посла України в США і одночасно з найщирішими побажаннями найкращих успіхів у співпраці двох держав.

Співбесідники обговорила подальшу плідну співпрацю Громад Вікаріату Помісної Української Православної Церкви з офіційними представниками України в США на благо українського народу та розквітання і закріплення, в

усіх країнах, Рідної Помісної Української Православної Церкви.

Зокрема, Високодостойна Посол-Маркарова високо оцінила внесок Вікаріату в розбудові Церковних Громад в Батурині та Конотопі, щорічна багаторазова фінансова допомога потребуючим на Донбасі через посердництво архієпископа Сергія Горобцова, фінансування «Стіни пам'яті загиблих захисників України», як також воздвиження, на посилості Громади Святого Андрія пам'ятника присвяченого Жертвам Голодомору і пам'ятника воздвиженого на честь і славу Небесній Сотні та всім Героям України.

Детально обговорено внесок Вікаріату в організації, багато разових зустрічей, подорожей фінансування та утримання Вікаріатом Церковних Представників України з впливовими особами Американського Уряду у Вашингтоні та в інших містах Сполучених Штатів Америки.

Посол України пані Маркарова повідомила, що вона дуже добре поінформована про стан церковного життя в Америці і знає хто є хто, які є дійсно благодійні українські церковні організації і які є самопроголошені псевдоблагодійні церковні організації.

Пані Посол була також поінформована, що, без винятку, всі парафії в складі Вікаріату Помісної Української Православної Церкви в США, Австралії, Канаді та Японії, в паперовій формі, одноголосно засвідчили свою принадлежність до Помісної Православної Церкви України та некомпромісну вірність до Її Предстоятелю Отця нашого Блаженнішого Епіфанія Митрополита

Київського і всієї України.

В котрий раз засвідчуємо, що парафіяни та прихожани всіх Громад у складі Вікаріату Православної Церкви України ніколи спиною не відвернуться від Золотоверхого Києва та від Рідної Материнської Церкви.

Голова Громади Святого Апостола Андрія Первозваного Іван Яресько запросив Високодостойного Посла України в США пані Оксану Маркарову збагатити своєю присутністю Ювілейний Концерт запланований на 28 серпня 2021, на посилості Парафії Святого Андрія, з нагоди 30-ліття відзначення Незалежності України.

ОФІЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ВІКАРІАТУ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ В США, Австралії, Канаді та Японії

Вкотре орієнтуємося на цитати Верховного Суду України, що **«УПЦ КП припинила свою діяльність шляхом об'єднання та приєднання до ПЦУ, всі функції статутних органів цього релігійного об'єднання перейшли до компетенції відповідних органів ПЦУ.**

Вся повнота УПЦ КП увійшла до складу новоствореної помісної автокефальної церкви – ПЦУ, а релігійним центром, що представляє ПЦУ, створену шляхом об'єднавчого процесу» і Українська Православна Церква Київського Патріархату була законно ліквідована і тому **VICARIATE OF THE ORTHODOX CHURCH OF UKRAINE IN THE USA, AUSTRALIA, CANADA AND JAPAN, INC.**, переєстрував, в офіційних органах Сполучених Штатів Америки, офіційну

назву Вікаріату.

Отже, Вікаріат Православної Церкви України в США, Австралії, Канаді та Японії немає нічого спільного з новоствореною структурою, під назвою Vicariate of the Ukrainian Orthodox Church Kyivan Patriarchate in the USA & Canada, зареєстровану у штаті Пенсильванія, США.

Ми, вірні діти, Материнської Церкви, були, як і нині є і завжди будемо вірні Рідній Церкві під провідом Київського Предстоятеля Помісної Православної Церкви України.

На владику Філарета на підсвідомому рівні впливає досвід радянського часу, через який він не зміг відійти від керування Церквою і відколовся від помісної Церкви України (ПЦУ).

Таку думку висловив речник ПЦУ, архієпископ Євстратій Зоря в інтерв'ю Сакену Аймурзаєву на YouTube-каналі **DetectorUA**.

Він зауважив, що знав позицію владики Філарета щодо Томосу ще в грудні 2018 року.

«Буквально за кілька днів після Об'єднавчого Собору він став пояснювати свою позицію, яка була абсолютно фантастичною, але він чомусь був впевнений, що він зможе її реалізувати. «Я вийду до людей, я скажу, Епіфанія знесьуть, Томос заберуть, ПЦУ буде ніхто, а я буду Патріархом», — ось

така була його позиція. «Слухайте мене, доки я живий. А коли помру — робіть, що хочете». Тобто [він хотів] зараз розбурхати Церкву, зруйнувати досягнуте заради того, щоб мати можливість біля гробу сказати: «Я буду похований як патріарх, а далі — робіть що хочете, це вже ваші проблеми», — розповів архієпископ Євстратій.

Речник ПЦУ зазначив, що Патріарх Філарет для нього завжди був зразком відданого Предстоятеля і служителя Церкви, але коли той поставив всіх перед вибором між ним і Церквою, то вибір був очевидний. Хоча і складний, додав архієпископ Євстратій.

«Тому перші місяці, поки все це не виходило назовні, я мовчав. Це можна побачити: січень, лютий, березень. Навіть у квітні, коли з його благословення сайту Церква, який я створював і редактував, став публікувати помийні дописи проти мене особисто, проти Предстоятеля, я терпів. Але коли Патріарх офіційно вийшов і заявив: «Я розриваю стосунки з ПЦУ», провів так звані роз'єднавчі збори у Володимирському соборі, то далі мовчати було не можна. Бо людям потрібно було роз'яснення», — пояснив владика.

Архієпископ Євстратій каже, що давно шукав пояснення чому владика Філарет так себе повів.

«Я думаю, що на підсвідомому рівні на нього впливає досвід радянського часу. У радянській системі людина не на посаді просто викидалася. І навіть в деяких інтерв'ю це звучить: «Ой, мене хотіли викинути, виселити». Він боїться, що він стане ніким, як Микита Хрущов, коли його зняли з першого секретаря ЦК партії. Він не зміг усвідомити, що без формальної посади можна було б до кінця своїх земних днів залишатися більшим лідером, користуючись моральним

авторитетом, повагою за все те, що було зроблено, ніж зберігаючи формально право підпису і печатку», — каже священнослужитель.

За його словами, на усі спроби це пояснити Філарет казав так: «Ви не досвідчені, ви нічого не розумієте».

Також архієпископ Євстратій розповів, що зараз владика Філарет спілкується з усіма єпархами — листами або телефоном. Є лише три єпархи, яких він вважає «від себе відкинутими» — це митрополит Епіфаній, сам архієпископ Євстратій і митрополит Іоанн, голова Синодального управління військового духовенства, який очолював комісію з ліквідації Київського Патріархії.

Тим не менш речник ПЦУ не втрачає надії на примирення з владикою Філаретом.

«Я вірю в те, що з Божою допомогою, можливо, наприкінці свого життя Патріарх усвідомить, у чому благо Церкви, і з Церквою примириться. А навіть якщо й не так, то все, що є в цьому світі, тут і лишається. У вічність ніякий гнів, осуд не перейде. Історія залишиться в минулому. Тому так чи так, але я абсолютно переконаний, що ми примиримось», — заявив священнослужитель.

«Чуєш, брате мій,
Товариш мій,
Відлітають сірим шнуром
Журавлі у вірій.
Кличуть: кру-кру-кру,
На чужині умру...»

Ділимось сумною вісткою, що 27 липня 2021р., у місті Елкгарт, Індіяна, США, відійшов у вічність бл.п. ОЛЕКСАНДЕР БАГНІВСЬКИЙ.

Прот. Вікор Полярний з паніматкою Валентиною приїхали до міста Елкгарт, Індіяна (250 кілометрів від Елжин, Іллінойс) щоб віддати пошану і помолитися за дорогого приятеля і земляка бл.п. Олександра Багнівського.

Під час похоронного богослужіння прот. Віктор Полярний звернувся до присутніх слідуючими словами: Дорогі горем прибиті і засмучені пані Марія, Юрій з дружиною Валентиною, дорогі внуки, правнуки і приятелі покійного раба Божого Олександра Багнівського!

Слава Ісусу Христу!

Проживши 84 роки на цій землі, 27-го липня 2021 року відійшов у вічність раб Божий Олександр.

І сьогодні ми прийшли до цього погребного приміщення, щоб віддати пошану і помолитися за спокій душі новоспочилого раба Божого Олександра, розділити горе з родиною і рідними та помолитися, щоб Господь Бог прийняв душу новоспочилого раба Божого Олександра у Царстві Небеснім.

Дорогі брати і сестри!

Ми повинні завжди пам'ятати вчення

Господа нашого Ісуса Христа, Який сказав: «Хто слово моє слухає і вірити у Того. Хто послав Мене, той має вічне життя і на суд не приходить, а перейшов від смерти до життя».

Смерть розлучає нас від наших приятелів та рідних лише на деякий час, бо скорше чи пізніше ми всі спочинему у гробі. Але у вічності ми знову стрінемося.

Ісус Христос запевняє нас: «що настане час, коли мертві почують голос Сина Божого і, почувши оживуть».«І вийдуть ті, хто творив добро, у воскресіння життя».

Коли ми пильно переглянемо трудолюбний життєвий шлях новоспочилого раба Божої Олександра, то ми переконаємося, що вище сказані слова Ісусом Христом, були спрямовані до нашого брата Олександра.

Олександр Багнівський народився 11 березня 1927 року у родині Павла і Софії Багнівських, на Полтащині, де вже були старша сестра Катерина і старший брат Григорій.

То були не легкі часи – колективізація, голодомор, репресії, розкуркулення.

Десять мільйонів українського населення були замучені страшною смертю – голоду. Коли

Олександрові минуло десять років, в 1937 році московський режим своїми репресіями нищив всіх українців хто проявляв любов до своєї Матері України.

Осени 1937 року енкеведисти заарештували батька Олександра Павла Багнівського і заслали у Сибір.

В чужій холодній хаті Софії Багнівська з трьома дітьми в зліднях і недостатках виховувала своїх дітей.

Перед початком Другої Світової війни батько Павло вернувся з Сибіру, але ж

зразу прийшли німці і все розграбували, палили та бомбили міста і села, кругом матеріальні недостатки і щоденна небезпека життя кожної людини.

Щойно вернувшись з Сибіру, Совети забрали Павла Багнівського захищати так звану родіну, і попавши у полон до німців Павло Багнівський 1942 року знову вернувся до своєї родини.

Щоб врятувати родину Багнівських від совєтської навали Павло Багнівський з своєю родиною був змушений шукати кращої долі поза межами України і гірка доля запровадила родину Багнівських до Німеччини, міста Гановер.

Скитальщина по чужих краях, тяжкі, навіть страшні умови щоденного життя, чужі незрозумілі мови й чужі звичаї.

Багато з нас пережили страхіття війни, пережили приниження людської гідності та матеріальних недостатків.

Молодий Олександр Багнівський працював пожарником в Гановері. Після капітуляції Німеччини родина Багнівських оселяється в таборі біженців імені Лисенка, де вони проживають майже до кінця 1948 року і при кінці 1948 родина Багнівських переселюється до міста Нітерой в штаті Порто Алегре в Бразілії.

Запізнавшись з Марією Оліференко ще на кораблі в подорожі до Бразилії і прибувши до штату Ріо Гранде до Сул 13 вересня 1953 Олександр і Марія стають під вінець.

При кінці п'ятидесятих роках, минулого століття, знову в пошуку кращої долі родина Олександра і Марії Багнівських переселюється до Америки – Чикаго, а згодом до міста Гошен, Індіяна.

Проживаючи в Індіяні родина Багнівських були активними членами

Громади Святої Тройці в Гошен.

Олександр Багнівський протягом свого земного життя був працьовитий і чесною людиною, любив свою Рідну Церкву і Матір Україну.

Дорогі брати і сестри!

Тяжка, болюча і незамінна втрата.

Сьогодні прощаючись з новоспочилим рабом Божим Олександром, нехай наша непохитна віра потішить вас усіх засмучена родина, приятелі і друзі.

Нинішне сонце, що заходить, не заходить назавжди, завтра потішить нас своїм сходом, ми його знову побачимо.

І ми всі, в день воскресіння знову побачимося з нашими рідними, а сьогодні ми помолимось і попросимо Господа Бога нашого, щоб наша зустріч була радісною в домі Отця нашого Небесного.

Ми сьогодні шлемо наші молитви до Всешинього, щоб Милосердний Господь Бог наш відвернув Своє Лице від земних недостатків Новоспочилого раба Божого Олександра і прийняв його душу в Царстві Небеснім, та оселив там де праведні спочивають, а привітна американська земля нехай буде пухом для раба Божого Олександра.

Царство Небесне і Вічна йому пам'ять!

Відтак пані Зіна Луценко прочитала ПІСНЮ ПРОЩАННЯ написаною Олександром Багнівським.

Остання путь, остання путь,
Остання дорога,
Остання путь, остання путь
Від рідного порога.

Не плачте, не прийду,
Не буду з вами жити,
Бо я іду уже туди,
Де буде Бог судити.

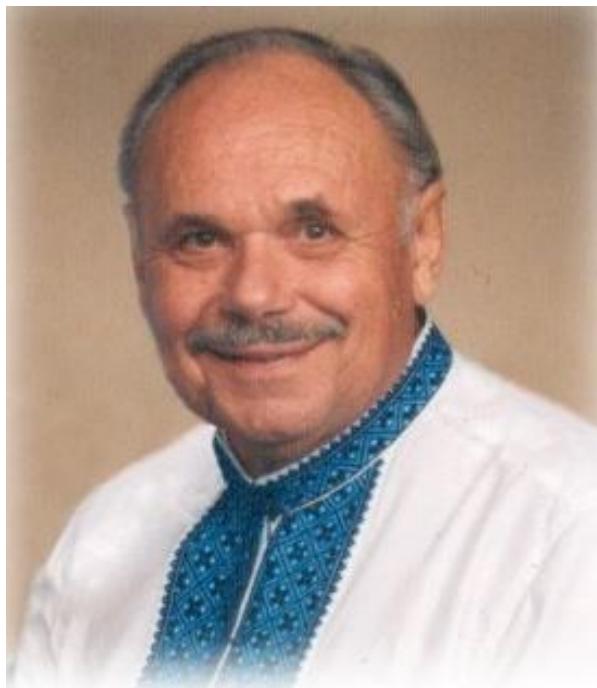
Колись моє життя,
Як квітка розцвітало,
Тепер я вже лижу отут,
Як трава зів'яла.

Прощайте, рідній мої,
Онуки, друзі, діти дорогії.
Прийдіть, прийдіть до мене всі,
Моліться на могилі.
Ідіть до мене всі
Зі мною розпрощатись,
Бо я іду вже назавжди
До Бога відчитатись.
Остання путь,
Остання дорога,
Остання путь,
Від рідного порога.

Тіло покійного раба Божого Олександра Багнівського поховано на кладовищі Oakridge Cemetery, Goshen, Indiana, USA.

ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ И ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СУМНА И БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ

16-го серпня наближається одинадцята річниця упокоєння нашого дорогого і незабутнього приятеля і дорогої друга - бл.п. ІВАНА БОГДАНІВА.

У місті Тамарак, Флорида, США на 84-ім році свого трудолюбого життя відійшов у вічність довголітній працівник Помісної Української Православної Церкви - Іван Богданів залишивши засмучену і горем прибиту дружину Іванку і приятелів у Сполучених Штатах Америки та Канаді.

Іван Богданів народився 27-го липня 1927 року в Новім Бугу, Миколаївської області.

П'ятилітня дитина, з Божою помічю, вижила страшний Голодомор-Геноцид українського народу, але лихоліття Другої світової війни примусило родину Богданів покидати свою Батьківщину і скитатися по чужих краях: Німеччини, Венесуелі, Канаді і нарешті США.

16-го травня 1964 року в місті Гамільтон, Канада в Катедрі Святого Князя Володимира молодий Іван стає під вінець з Іванкою Бірців.

У вересні 1977 року, подружжя Іванки та Івана, переселюється до Флориди і стають найактивнішими членами Громади Святого Миколая в Купер Сіті, Флорида.

Іван і Іванка Богданів ревно і сумлінно виконували функції: Голови Будівничого Комітету, Скарбника, Заступника Голови Парафії, Секретаря Англійської мови, Голови Сестрицтва, Титаря і Загального Господаря.

Під час їхньої дуже активної участі в розбудові Рідної Церкви, щирої жертвенності і відданості Парафії Святого Миколая щорічно зростала і розбудовувалася і в признанні за їхній внесок в розбудові Материнської Церкви

Патріарх Філарет нагородив орденами Святої Варвару Іванку і Святого Володимира Івана.

Незамінна втрата, не тільки для Парафії Святого Миколая, але для всього українського суспільства в Америці і Канаді.

Від імені Вікаріату Помісної Української Православної Церкви України в США, Австралії, Канаді та Японії складаємо наші найщиріші співчуття дружині покійного - Іванці, бо ж і Вікаріат втратив свого постійного члена Контрольної Комісії.

Спи, дорогий друже, легким сном в твоїй придбаній країні Канаді, а ми будемо молитися, щоб Господь Бог прийняв свого вірного слугу у Царстві Небеснім.

ДО РЕЧІ: Довгі роки Іван Богданів і прот. Віктор Полярний разом працювали у престижній фірмі Моторола на Флориді.

Замість квітів на могилу в місті Гамільтон, Канада бл. п. ІВАНА БОГДАНІВА дружина покійного пані Іванка жертвuje на нев'янучий вінок прес-фонду Інформаційного Бюлетня Вікаріату Помісної Української Православної Церкви України в США, Австралії, Канаді та Японії \$100 долларів.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ і ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ!

НАШЕ ВЕЛИКЕ і ЩИРЕ СПАСИБІ!

Дорогі читачі та жертводавці Інформаційного Бюлетня ми хочемо подякувати всім Вам за вашу

жертвенність і заохочення до дальшої праці. Нехай Милосердний, Господь Бог, пошле Вам міцного здоров'я і всього найкращого у вашому житті. Завдяки Вам це вже є **414-е** число нашого видання. Парафія Святого Андрія Первозваного в Блумінгдейлі відповідає за всі кошти друку і розповсюдження нашого видання. Отже, просимо всі пожертви пересилати на вище подану адресу Вікаріату і Управа Громади Святого Андрія випише Вам відповідне поквитування. Зазначити, що пожертва призначена на Інформаційний Бюлетень. Виписувати чеки на: St. Andrew Ukrainian Orthodox Church.

Сердечно дякуємо жертводавцям на видавничий фонд “Інформаційного Бюлетня”

26,180 Марія і бл.п. *Іван Гніп*
12,500 Надія і бл.п. *Юрій Федорів*
5,300 Володимир і бл.п. *Раїса Братків*
1,350 Володимир і Тамара Братків
4,560 Тереза і Стефан та бл.п. *Володимир Бакум*
3,465 Лідія Ємець Капустянська і бл.п. *Яків Ємець*
3,225 бл.п. др. *Володимир і бл.п. Галина Король*
2,890 бл.п. *Люба і бл.п. Іван Заковоротний*
2,420 Марія Товстоплят
2,405 Марія Савеленко Гніп
2,250 Лариса і бл.п. *Андрій Івашко*
2,235 Раїса і Євген Дикун
2,200 Надія і Олександер Северин
2,190 Іванка і бл.п. *Іван Богданів*
2,060 бл.п. *Віталій і бл.п. Катерина Шумаков*
2,050 Тамара і бл.п. *Василь Дудка* – Канада
1,825 бл.п. *Ляля і бл.п. Юрій Вибачинський*
1,800 бл.п. *Паша і Микола Таран*
1,725 Люба і бл.п. *Володимир Шипілка*
1,650 Катя і др. В'ячеслав Вестон
1,405 Анна і Олег Федак
1,500 п/м. Поліна і бл.п. прот. *Григорій Крамаренко*, Ольга і бл.п. *Петро Матула*
1,395 бл.п. *Галина і бл. п. Олексій Воскобійник*
1,375 бл.п. *Галина Черінь Паньків і Інна Момотюк*
1,355 Галина і др. Михайло Темник
1,350 Марія і бл.п. *Петро Салівон*
1,270 бл.п. *Марія і бл.п. Василь Кушнір*
1,240 Галина і Петро Слюсаренко
1,230 бл.п. *Олена Зубенко*
1,200 Ліда і др. Василь Трухлий, Марія і Віктор Одарченко
1,165 Мінодора і бл.п. *Анатолій Яцюк*
1,150 Валентина і бл.п. *Василь Косогор*
1,135 Ольга і бл.п. *Микола Пайчук*
1,125 бл.п. *Оля Гніп Труш і бл.п. Григорій Гніп*
1,085 бл.п. *Галина Шевченко*

1,060 Ольга і Василь Карпенко, Ніна і Михайло Г'лавчеф
1,050 Катерина і Іван Безпалій, бл.п. *Марія Ярмоленко*
1,030 Ярина і бл.п. *Віктор Лютий*
1,025 прот. Георгій Ощапівський та п/м. Віра
1,010 бл.п. *Людмила і бл.п. Петро Доброноженко*, Євгенія і бл.п. *Осип Головацький*
950 бл.п. *Антоніна і Леонід Гусак*, Анна і бл.п. *Тихон Кульбіда*, Валентина і бл.п. *Андрій Опанашук*
920 Галина і бл.п. др. *Михайло Воскобійник*
910 бл.п. *Надія і бл.п. Анатолій Фалько*
900 Марія і Петро Новик, Віра і Юрій Капустянські
856 Александра і Віктор Братків
850 Ольга і бл.п. *Юрій Вермонт*, Лідія і др. Петро Шаєнк
840 Віра Самодіна
820 Соня Гавірко **800** бл.п. *Стефан* і бл.п. *Тамара Фаберовська*
780 «САМОПОМІЧ» Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка - Чикаго
770 Парафія Святої Тройці - Норт Роялтон, Огайо
760 бл.п. *Юрій Сиволап*
750 бл.п. *Людмила і бл.п. Євстахій Мазяр*
745 Лідія Овечко
720 бл.п. *Таня і бл.п. Яків Сененко*
700 бл.п. *Надія Лотоцька*, бл.п. *Леся і бл.п. Микола Дудка*
660 бл.п. *Марія і Микола Андріянів*
665 бл.п. *Іван і Сусана Білобронь*
651 бл.п. *Катерина Васильченко*
650 Ольга Петрончак, Петро Корніenko
610 Андрій Загура
605 бл.п. *Юрій Шеляк*
600 Леся Татарко, Ukrainian National Federal Credit Union - New York
580 Євгенія Громницька
570 бл.п. п/м. *Олена і бл.п. архєп. Степан Біляк*
550 Валентина і Володимир Мантика, Леся і бл.п. *Іван Мельник*
525 бл.п. *Галина Білоус*
500 Ліда і Тарас Кохно, Парафія Св. Михаїла, Юніондейл, «О.Л.», Стефан Матковський, бл.п. *Марія і бл.п. Михайло Сущенко*, Марія і Василь Красnobрижий, Оля Лак, Наталія і Арнольд Бірко
480 Анна Боровик
475 Валентина і Микола Міщенко
470 п/м Валентина і прот. Віктор Полярний
460 бл.п. *Александра і бл.п. Михайло Габер*
450 Алла і бл.п. *Ігор Черний*
400 Віра і бл.п. *Василь Швець*, Ярослав Сидоренко, Леся і Юрій Мацик, бл.п. *Олександра* і Василь Дорошенко
390 Елізабет і Микола Ляшенко
385 бл.п. *Анна і Петро Макуха*
375 Афанасія і Михайло Рачкевич
365 Віра і бл.п. *Василь Масланчук*
360 Наталка і бл.п. *Антін Угляр*
350 Микола Сороколіт, Лариса і др. Анатолій Вальков, Ольга Фріт
345 Ліліана і Григорій Гніп
330 Любов і Борис Жура, Марія Кравець
325 Марія і Микола Барнай
305 Христя і Ярослав Верещак
300 прот. Олег і п/м. Роксоляна Сацюк, Раїса Мачула, Парафія Святої Покрови, Чикаго, Марія і Йосип Серна, Александр Власенко, Анна і Микола Кучеренко
295 Петро Гніп
280 Галина і бл.п. *Славко Лін*

275 Валентина і Віктор Бабанський, **бл.п. Раїса** і **бл.п. Валентин Кохно**

260 бл.п. **Ольга Басараб**

250 Галина і Роман Боднар

240 Леся Марченко

220 Раїса Шлега

200 Маруся і Іван Міщенко, Лариса і Стефан Андрусяк-Ємець, Сестрицтво Святої Софії при Катедрі Святого Андрія, Блумінгдейл, **бл.п. Клавдія Люба** і **бл.п. Василь Мирутенко**, Леся і др. Теодор Костюк, **бл.п. Лідія Щербак**, Тамара і **бл.п. Бруно Моске**, Іван Деркач, Надія і Володимир Сулим, Елеонора і Теодор Бабій, Іван Тищенко

180 Марія і Юрко Бурлій

175 Елізабет і Юрій Ємець, Стефані і Валентин Ємець, Ольга Федак

160 Марія Сулківська, Ана Столець, Ізаура і Володимир Хремко

150 Катерина і Василь Вільчинський, Марія і **бл.п. Олександр Багнівський**, Борис Кучинський, **бл.п. Софія Барусев**

140 Анна Грицик

135 Зінаїда і **бл.п. Віталій Гречнів**

110 Анна Снігач, Ніколас Забродський

100 Віра Руденко, Livingston Farmers Association, Галина Сивий, **бл.п. Валентин Кап**, Валентина Бунь, Парафія Святої Покрови-Фінікс, **бл.п. Іван Сірик**, Марія Антонішин, Петро і Наталія Буняк, Володимир і Ліда Коновал, **бл.п. Таня Гарбуз**, **бл.п. Віра Кропієна**, Добродійка Галина і прот. Ярослав Думанський, Ігор Яремкевич, Богдан Гальчак, Зіна Лупо, Леонід Кличко, Соня і Ендрю Ґаудер Одарченко, Наталія і **бл.п. Паєло Коновал**, **бл.п. Іларіон Хейлик**, Катерина О. Северин, Гая О. Северин-Вітінг'

80 Михайло Дзвінка, Марія і Тоні Зулім

75 Ніна Брикнер, **бл.п. В'ячеслав Партикевич**, Катерина Довбенко, Петро Кардаш, Раїса і **бл.п. Василь Євтушенко**, **бл.п. Магдаліна Кавшан**

70 Зоя Филипович

60 Наталка Ортіз, Марія Лукасевич, Клара і Володимир Хомяк, Людмила і Андрій Задерей

55 Ліна Швейко, Александра Медвідь

50 **бл.п. Семен Овечко**, Сусана і Алберт Дідомізіо, Памела і Івась Яресько, Віра і Тоні Лаврішин, Роман Боднарук, Олександр і Євгенія Тищенко, Рімма Івченко, Наталка Флендерс, Леонід Шаргородський, Василіна Швейко, Дуся і Іван Швець, Люба і Яків Середа, Люба Ведмедик, Лілія Кіхевка, **бл.п. Інна Врублівська**

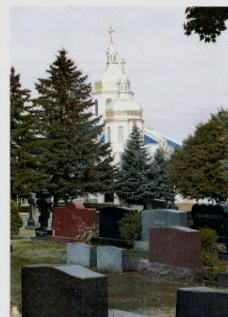
45 Михайло Цар, Люся і Михайло Гарасимів, **бл.п. Андрій Полярний**, Люба і Олексій Шевченко, **бл.п. Василь Кива**

40 Пантелеймон Завірюха, Ірена і др. Володимир Ґерент, **бл.п. Леонід Лисенко**, **бл.п. Валентина Бранчанська**

30 п/м. Місако і прот. Павло Королюк, др. Андрій Олесюк, Галина Бистрицька, Антоніна Лесь

25 Валентина А. Lapierre, Гая Савеленко, Ольга Кобзяр, Ярослав Цетенко, Наталка Рибій, Уляна і Роман Романів, Наталка Погребінська, Любомир Кульчітський, п/м. Лідія Ковальчук, Микола Криворук, Євгенія Мельничук, **бл.п. Юрій Благодатний**

St. Andrew Ukrainian Orthodox Cemetery Association

For Information Please Contact:

Alek Slobidsky
Cemetery Manager

Phone: 630-355-9480

E Mail: St.AndrewCemetery@yahoo.com

